

PRISCIANVS CAESARIENSIS GRAMMATICVS

IVLIANO CONSULI AC PATRICIO.

p. 533/4 ed. Putsch.

p. 3. 4 ed. Krebl.

Cum omnis eloquentiae doctrinam et omne studiorum genus sapien- 1
 tiae luce praefulgens a Graecorum fontibus derivatum Latinos proprio ser-
 mone invenio celebrasse et in omnibus illorum vestigia liberalibus consecutus
 artibus video, nec solum ea, quae emendate ab illis sunt prolata, sed
 5 etiam quosdam errores eorum amore doctorum deceptos imitari, in quibus
 maxime vetustissima grammatica ars arguitur peccasse, cuius | auctores,
 quanto sunt iuniores, tanto perspicaciores, et ingeniis floruisse et diligen-
 tia valuisse omnium iudicio confirmantur eruditissimorum — quid enim Her- 2
 rodiani artibus certius, quid Apollonii scrupulosis quaestionibus enu-
 10 cleatus possit inveniri? — cum igitur eos omnia fere vitia, quaecumque antiquorum Graecorum commentariis sunt reicta artis grammaticae, expur-
 gasse conperio certisque rationis legibus emendas, nostrorum autem ne-
 minem post illos imitatorem eorum extitisse, quippe in neglegentiam ca-

Institutio p̄sciani de arte incip̄ grāmatica . . . p̄scia caesariensis grāmaticus iuliano
 consuli ac patricio *G* Incipit institutio p̄sciani uiri disertissimi caesariensis doctoris
 urbis romae constantinopolitane iuliano consuli ac patricio de arte grammatica . . . *∞*
K Incip̄ p̄sciani uolum̄ maius *m. rec. (x)*, quae fol. 1^a conscripsit, in *H. inscriptio-*
ne carent A et, primo quaternione amissio, B, qui liber nunc inc. a verbis lib. I § 36
ov corripientes vel magis *v* grāmaticus *L*

1 aeloquentiae *D* 2 diriuatum *ADGK* et sic saepe libri 3 caelebrasse *D*
 eorum *x* liberalibus *GK* consequitos *D* 4 nec in his solum *GL* nec solum
 in his *K* ea *om. ADHGLK* emendata in emendatae corr. *L* prolata] *sic, in*
marg. add. uel stricta *R* scripta *rell.* 5 etiam deceptos quosdam *K* amore grae-
 corum doctorum *GLK* deceptos *om. K* 6 maxime] maxime graeca *GLK* maxi-
 me greca *d* uetustissima *R* [ars] arte *RAD* num arte arguitur peccatum
 esse? 7 perspicaciores *ADL* et diligentia valuisse *h. l. om. GL* et diligentia
 — eruditissimorum *om. D* diligentia *K* diligencia *x* 8 iudicio *A* confirmantur
a confirmatur *A* eruditissimorum et diligentia valuisse *GL*, restituit ord. *l*
 quid Herodiani (*i. e.* quid enim rodiani) *ni fallor in loco valde detrito R* 9 Hero-
 diani] *d* horodiani *D* cercius *H* appollonii *L* appollonii *G* appolonii *D* seru-
 pulosis] scrupulosis difficilibusque *K* scrupulosis deficitibus *G* seropulosis deficitibus
 que *g* seropulosis deficitibus^{q1} *L* 11 Graecorum *om. ADx* gramatice conperio
 expurgasse *x* 12 conperio *R* rationis ex rationibus corr. *H* 13 extetisse
G extetisse *LK*

GRAMMATICI LATINI II.

1

2

PRISCIANI AD IVLIANVM EP.

p. 533/4. 535/6 P.

p. 4–6 K.

dentibus studiis literarum propter inopiam scriptorum, quamvis audacter,
 sed non impudenter, ut puto, conatus sum pro viribus rem arduam qui-
 dem, sed officio professionis non indebitam, supra nominatorum praecepta
 virorum, quae congrua sunt visa, in Latinum transferre sermonem, collectis
 etiam omnibus fere, quaecumque necessaria nostrorum quoque inveniuntur
 artium commentariis grammaticorum, quod gratum fore credidi tempera-
 mentum, si ex utriusque linguae moderatoribus elegantiora in unum co-
 3 eant corpus meo labore faciente, quia nec vituperandum me esse credo, si
 eos imitor, qui principatum inter scriptores Graios artis grammaticae
 possident, cum veteres nostri in erroribus etiam, ut dictum est, Graecos 10
 aequiperantes maximam tamen laudem sunt consecuti.

Exemplum etiam proponere placuit, ne pigeat alios etiam a me vel
 ignorantia forte praetermissa vel vitiouse dicta, — nihil enim ex omni parte
 perfectum in humanis inventionibus esse posse credo, — sua quoque in-
 dustria ad communem literatoriae professionis utilitatem congrua rationis 15
 proportione vel addere vel mutare tractantes. namque festinatius quam
 volui hos edere me libros compulerunt, qui alienis laboribus insidiantes
 furtimque et quasi per latrocinia scripta aliis subripientes unius nominis ad
 titulum pertinentis infanda mutatione totius operis in se gloriam transferre
 4 conantur. sed quoniam in tanta operis materia impossibile est aliquid per- 20
 sectum breviter exponi, spatii quoque veniam peto, quamvis ad Herodia-
 ni scriptorum pelagus et ad eius patris Apollonii spatiova volumina meo-
 rum compendiosa sunt existimanda scripta librorum.

Huius tamen operis te hortatorem sortitus iudicem quoque facio, Iu-
 liane consul ac patricie, cui summos dignitatis gradus summa adqui- 25
 sivit in omni studio ingenii claritudo, non tantum accipiens ab excelsis
 gradibus honorum pretii, quantum illis decoris addens tui, cuius mentem
 tam Homeri credo quam Virgilii anima constare, quorum uterque
 arcem possederat musicae, te tertium ex utroque compositum esse confir-
 mans, quippe non minus Graecorum quam Latinorum in omni doctrinae 30
 genere praefulgentem. || tibi ergo hoc opus devoveo, omnis eloquentiae

1 lyterarum *G* quā^{vis} audaciter *R* 3 officio *A* 4 uissa *A* 7 elegantiora]
d elegantiora *AGDL* 8 quia om. *AL* add. *t* a perandum me esse inc. fol. 1^b et
man. ant. in H me om. *GL* add. *t* 9 imiter *L* graios ex gratios corr. *R* grecos
D grammaticae artis *GL* 10 ueteris *A* 11 aequiperantes *H* sunt laudem *ADH*

12 etiam] quoque *AD* 13 pignorantia *L* uel etiam uitiose *GL* uil *D*
 14 credo esse inventionibus posse *ADH* 15 professionis *L* 16 motare *HK* et sic
 saepe hi libri festinatius *L* 17 aedere *G* libros me *GL* 18 latrocinia *H*
 surripientes *GLK* nominis unius *K* 20 qñ *H* operis add. *t* materiali *t*
 materie *L* 21 erodiant *R* 22 pelages in pelagus corr. *D* paris *d* appollo-
 nii *DHGK* appollinii *k* 23 si *D* existimanda in ras. *t* 24 ortatorem *H*
 uel ac

25 adq̄sinit *G* adq̄sinit *L* adq̄sinit *K* 26 excipiens *G* 27 p̄ciū *R* praetii
A praetii *H* 28 animo *GLK* 29 possederet *K* musicae, te tertium ex utro-
 que] r musicae. Tertium in utroque *R* copossum *G* esse ego *ALK* 31 ge-
 nere om. *H* add. *h* opus hoc *H* post opus add. quasi ad deum *GL* quasi Deo

Cambridge University Press

978-1-108-00637-8 - Grammatici Latini, Volume 2: Prisciani Institutionum Grammaticarum Libri I-XII

Edited by Heinrich Keil and Martin Hertz

Excerpt

[More information](#)

PRISCIANI AD IVLIANVM EP.

3

p. 535,6 P.

p. 6-8 K.

praesul, ut quantamecumque mihi deus annuerit suscepti laboris gloria, te comite quasi sole quodam dilucidius crescat.

Titulos etiam universi operis per singulos supposui libros, quo facilis, quicquid ex his quaeratur, discretis possit locis inveniri.

5 Primus liber continet de voce et eius speciebus; de litera: quid sit 5 litera, de eius generibus et speciebus, de singularum potestate, quae in quas transeunt per declinationes vel compositiones partium orationis.

Secundus de syllaba: quid sit syllaba, quot literis constare potest et quo ordine et quo sono, de accidentibus singulis syllabis; de dictione: quid 10 sit dictio, quae eius differentia ad syllabam; de oratione: quid sit oratio, quot eius partes, de earum proprietate; de nomine: quid sit nomen, de accidentibus ei, quot sunt species propriorum nominum, quot appellativorum, quot adiectivorum, quot derivativorum; de patronymicis: quot eorum formae, quomodo derivantur, ex quibus primitivis; de diversis possessivo-15 rum terminationibus et eorum regulis.

Tertius de comparativis et superlativis et eorum diversis extrematibus: ex quibus positivis et qua ratione formantur; de diminutivis: quot eorum species, ex quibus declinationibus nominum, quomodo formantur.

Quartus de denominativis et verbalibus et participialibus et adverbialibus: 6 quot eorum species, ex quibus primitivis, quomodo nascuntur.

Quintus de generibus dinoscendis per singulas terminations; de numeris; de figuris et earum compage; de casu. |

Sextus de nominativo casu per singulas extremitates omnium nominum, tam in vocales quam in consonantes desinentium, per ordinem; de 25 genetivorum tam ultimis quam paenultimis syllabis.

Septimus de ceteris obliquis casibus, tam singularibus quam pluralibus.

K eloquentiae presul **D** 1 quantamecumque **H** deus mihi **L** suscepti laboris **h** susceptoris **H** 2 sole quodam] **l** quodam sole **GL** dilucidius **GLK**

3 subposui **A** quo] quo **R** quo et **r** 4 post inueniri: finit pr̄v. Incep̄ cap̄ add. **g** 5 huius **GL** eius peciebus **H** et quid **GL** 6 de hu-
ius **G** quae et in **GLK** 7 vel] et **K** 8 sillaba **L** et sic saepe codd. et
quot **K** quot] quo **R** 9 ordine quo sono **A** accendentibus **L** accentibus **RD**

syllabis singulis **K** 10 differentia **K** differentia sit ad **L** 11 quot] quo **R** quot sunt eius **K** et de **GLK** eorum **H** proprietate hoc est praenomen cognomen et agnomen, add. gloss. ad vocē. sqq. quot sunt species propriorum nominum pertinente. **R** proprietate et ordinatione **DL** proprietate et de ordinatione **GK** 12 accendentibus **L** ei om. **G** eius **AL** quo **R** quo **R** appellativorum **A**

13 quo adiectivorum **R** quo **R** quo derivatiuum om. **H** dirinatorum **A** patronymicis **L** patronymicis **RADGKH** et sic et similiter in libris saepissime est peccatum

quo **R** 14 et ex **AH** ex **L** 15 et eorum sic in litura ni f. **G** et de **g** 16 et superlativis om. **R** 17 possitius **G** firmantur **K** de diminutinis] **h** Deminutinis **H** diminutinis **GL** ex diminutinis corr. in **L** quo **R** 18 spe-
ties **A** quibus primitivis declinationibus **H** 19 de om. **R** verbalibus **DH** in

verbalibus corr. in **H** aduerbialibi quo **R** 20 speties **A** 21 denoſcendis **K** dinocendis **D** 22 casu om. **R** 24 disinentium **G** 25 genitiorum **RDGLK** et

sic persaepe singuli libri penultimis **G** penultimis in penultimis corr. **L** 26 caeteris **L** oblicis in obliquis corr. **G** tam in **GK** quam in **GK**

1*

Cambridge University Press
 978-1-108-00637-8 - Grammatici Latini, Volume 2: Prisciani Institutionum Grammaticarum
 Libri I-XII
 Edited by Heinrich Keil and Martin Hertz
 Excerpt
[More information](#)

4

PRISCIANI AD IVLIANVM EP.

p. 535|6 p.

p. 8 K.

Octavus de verbo et eius accidentibus.

Nonus de regulis generalibus omnium coniugationum.

Decimus de praeterito perfecto.

Undecimus de participio.

Duodecimus et tertiusdecimus de pronomine.

5

Quartusdecimus de praepositione.

Quintusdecimus de adverbio et interiectione.

Sextusdecimus de coniunctione.

Septimusdecimus et octavusdecimus de constructione sive ordinatione
 partium orationis inter se. | ||

10

1 et de eius *H* accidentibus] *d* accendentibus *D* 3 post perfecto *add.* et
 praeterito perfecto primae et secundae coniugationis *h* 4 participatio *D* partici-
 pio cum accidentibus *GL* 5 de pronomine et tertius decimus *R* 6 propositione
d 7 interiectione *R* 9 ordinatione omnium partium *K* post inter se: explic-
 titiv . . . *g*

LIBER PRIMVS.

p. 537 v.

DE VOCE.

p. 9 K.

Philosophi definiunt, vocem esse aerem tenuissimum ictum vel suum I 1 sensibile aurium, id est quod proprie auribus accedit. et est prior definitio a substantia sumpta, altera vero a notione, quam Graeci ἔννοιαν dicunt, hoc est ab accidentibus. accedit enim voci auditus, quantum in ipsa est.
 5 Vociis autem differentiae sunt quattuor: articulata, inarticulata, literata, illiterata. articulata est, quae coartata, hoc est copulata cum aliquo sensu mentis eius, qui loquitur, profertur. inarticulata est contraria, quae a nullo affectu proficisciuntur mentis. literata est, quae scribi potest, illiterata, quae scribi non potest. inveniuntur igitur quaedam voces articulatae, quae pos-
 10 sunt scribi et intellegi, ut:

Arma virumque cano,
 quaedam, quae non possunt scribi, intelleguntur tamen, ut sibili hominum et gemitus: hae enim voces, quamvis sensum aliquem significant proferentis eas, scribi tamen non possunt. aliae autem sunt, quae, quamvis scribantur, 2
 15 tamen inarticulatae dicuntur, cum nihil significant, ut ‘coax’, ‘era’. aliae |

DE VOCE **RH** INCIPIT LIBER PRIMVS. DE VOCE. **L** INCIPIT LIBER DE VOCE ET LITTERA **A** INCIP. ARS PRISCIANI GRAMATICI CAESARIENSIS DE VOCE **D** INCIP. ARS PRISCIANI GRAMMATICA CAESARIENSIS LIBER PRIMVS DE VOCE ... **G** incipit ars prisciani grammatici caesariensis liber primus de voce. **K**

1 diffiniunt **GLK** suum sensibile] sic ex corr. l sonum sensibilem **GK** et, ni f., **L** 2 propriæ r propriae **R** diffinitio **GLK** 3 notione] l notione **G** notione **LK** uel notatione **g** ENNOIAN **A** HNNOIAN **G** HNNOIAN **L** 4 accendentibus **L** enim om. **DL** add. **dl** uox auditu ex corr. l ipso ex corr. l ipsa est] d ipsa voce est **D** 5 differentiae **G'** quatuor **G** 6 illiterata om. **R** inlit-
 terata **Dr** 7 contraria uox quae **GL** 8 mentis proficisciuntur **GL** Littera **H** quale] **d** que **D** 9 illiterata **RD** illiterata **r** est que scribi **D** 11 **Verg. Aen. I 1**
 et

12 quedam que **D** quedam quae **d** scribi intelliguntur **Ll** post tamen add. ab ipsis proferunt eas **R** del. **r** sibeli **g** 13 hae enim] **r** Haenim **R** enim] autem **G** significant **L** significant **t** 14 sunt uoces quae **K** 15 inarticulatae] **r** inarticulæ **RH** dicuntur] sunt **GL** significant **GL** coax era] **g** corax cora **GL** era] **Dl** uel crax **d** crax **K** post era. add. eas enim uoces quanquam (quam-
 quam **K**) intelligimus de quo sint uolucræ (uolucræ **L**) profectæ tamen in-
 articulatae dicuntur. quia uox ut superius (i. dixi add. **g** diximus **K**) inarticulata est quae a nullo affectu proficisciuntur **GL** et in schedula quadam codici insuta.

vero sunt inarticulatae et illiteratae, quae nec scribi possunt nec intellegi, ut crepus, mugitus et similia. scire autem debemus, quod has quattuor species vocum perficiunt quattuor superiores differentiae generaliter voci accidentes, binae per singulas invicem coeuntes. 'vox' autem dicta est vel a vocando, ut 'dux' a ducendo, vel ἀπὸ τοῦ βοῶ, ut quibusdam placet. 5

DE LITERA.

II 3 Litera est pars minima vocis compositae, hoc est quae constat compositione literarum, minima autem, quantum ad totam comprehensionem vocis literatae — ad hanc enim etiam productae vocales brevissimae partes inveniuntur — vel quod omnium est brevissimum eorum, quae dividuntur possunt, id quod dividi non potest. possumus et sic definire: litera est vox, 10 quae scribi potest individua.

Dicitur autem litera vel quasi legitera, quod legendi iter praebeat, vel a litoris, ut quibusdam placet, quod plerumque in ceratis tabulis anti- 4 qui scribere solebant. literas autem etiam elementorum vocabulo nuncupaverunt ad similitudinem mundi elementorum: sicut enim illa coenititia omne 15 perficiunt corpus, sic etiam haec coniuncta literalem vocem quasi corpus aliquod componunt vel magis vere corpus. nam si aer corpus est, et vox, quae ex aere ictu constat, corpus esse ostenditur, quippe cum et tangit aurem et tripartito dividitur, quod est suum corporis, hoc est in altitudinem, latitudinem, longitudinem, unde ex omni quoque parte potest audiri. 20 praeterea tamen singulae syllabae altitudinem quidem habent in tenore, crassitudinem vero vel latitudinem in spiritu, longitudinem in tempore.

Litera igitur est || nota elementi et velut imago quaedam vocis literatae, quae cognoscitur ex qualitate et quantitate figurae linearum. hoc ergo interest inter elementa et literas, quod elementa proprie dicuntur ipsae pro- 25

add. nota m. aequalis sed in libro romano non habetur K aliae] r alia R 1 et add. l illitterate R illitteratae D illitteratae d que D quae d et sic saepe e in codd. RD in ae corr. rd 2 ut strepitus GLh et mugitus Gr has] r as R quatuor GK 3 proficiunt G quatuor GK differentiae G accidentes L 5 a ducendo] r adducendo R quidam A 6 DE LITERA om. H Lytera G Lytera g compositae D compositae G constat ex A compositione D 7 minima est autem L ad totam add. g comprehensionem D apprehensionem G apprehensionem g 9 est om. GL add. l quae] qui D que d 10 non add. k diffinire GLK 12 uel om. RA add. a legitera R legitera K legendi] g legentibus GL prebeat R 13 antiqui in ceratis tabulis DHr caeratis RALG coeratis K 14 solebant] g uolebant G solebant litteras. Litteras Dr litteras del. d autem om. G ylementorum G uel elimentorum g elimentorum K et in ras. L uocabulo ex uocabula corr. G noncupauerunt GL noncupauerunt K 15 ylementorum G elimentorum LK et sic saepe in hoc voc. peccatum est in libris enim add. l 16 hae coniunctae DHGLK 17 aliiquid A conponunt DH uero (ex aere corr.) corpus est G est om. L 18 ictu] r hicto R et add. r tanguit K 20 longitudinem LK longitudinem G quoque om. ADH 22 crassitudinem L uero om. D longitudinem GLK 23 est igitur GL nota est K elementi LK ylementi G uelud H uelut quedam D quedam imago d 25 et] uel GL proprie] rd propriae RDK pronuntiationes] d pronunciations D

Cambridge University Press

978-1-108-00637-8 - Grammatici Latini, Volume 2: Prisciani Institutionum Grammaticarum Libri I-XII

Edited by Heinrich Keil and Martin Hertz

Excerpt

[More information](#)

LIBER I 2—7

7

p. 539. 40 l.

p. 11. 12 K.

nuntiationes, notae autem earum literae, abusive tamen et elementa pro literis et literae pro elementis vocantur. cum enim dicimus non posse consistere in eadem syllaba r ante p, non de literis dicimus, sed de pronuntiatione earum: nam quantum ad scripturam possunt conjungi, non tamen 5 etiam enuntiari, nisi postposita r.

Sunt igitur figurae literarum quibus | nos utimur viginti tres, ipsae vero pronuntiationes earum multo ampliores, quippe cum singulae vocales denos inveniantur sonos habentes vel plures, ut puta a litera brevis quatuor habet soni differentias, cum habet aspirationem et acutitur vel gravatur, et rursus cum sine aspiratione acutitur vel gravatur, ut ‘hábeo hábemus’, ‘ábeo ábimus’. longa vero eadem sex modis sonat: cum habet aspirationem et acutitur vel gravatur vel circumflectitur et rursus cum sine aspiratione acutitur vel gravatur vel circumflectitur, ut ‘hámis hámorum hámus’, ‘árae áraruM ára’. similiter aliae vocales possunt proferri.

15 Praeterea tamen i et u vocales, quando mediae sunt, alternos inter se sonos videntur confundere, teste Donato, ut ‘vir’, ‘optumus’, ‘quis’. et i quidem, quando post u consonantem loco digamma fumetam Aeolici ponitur brevis, sequente d vel m vel r vel t vel x, sonum y Graecae videtur habere, ut ‘video’, ‘vim’, ‘virtus’, ‘vitium’, ‘vix’, u autem, quamvis contractum, eundem tamen [hoc est y] sonum habet, inter q et e vel i vel ae diphthongum positum, ut ‘que’, ‘quis’, ‘quae’, nec non inter g et easdem vocales, cum in una syllaba sic invenitur, ut ‘pingue’, ‘sanguis’, ‘linguae’.

In consonantibus etiam sunt differentiae plures, transeuntium in alias 25 et non transeuntium, quippe diversae sunt potestatis. ||

Accedit igitur literae nomen, figura, potestas:

Nomen, velut a, b. et sunt indeclinabilia tam apud Graecos elemen-

I autem om. D abusivae G tamen ^{et} elementa Dd 4 coniungni GK 5 etiam om. AH pronuntiari G postposita G 6 ante Sunt igitur inscriptio- nem de sono vocalium exhibent R.A De sono vocalium questio d XXIII r XXIII R 8 plus (plures l) ut pote GL ut pote h littera A 9 soni habet GL et ante acutitur del. h 10 rursum D et acutitur L post uel grauatur om. ut habeo — cum sine asp. acutitur uel grauatur R add. r, quae m. et ipsa om. uel circumflectitur; hoc a tertia quadam m. add., quae notas ad exempla ascripsit: cum aspiratione ante voce, ut habeo habemus, sine aspiratione ad abeo abimus 11 lon- gua G longua L habeat K 12 et post aspirationem del. h gratur H cir- cūflectitur Lg et rursus — uel circumflectitur om. L in mg. add. l 13 et acutitur GK circumflectitur d circumflectur D 14 similiter] d et similiter D Si- militer — proferri ad marg. add. K aliquae G 16 Donat. art. gr. I 2, 1 p. 1735 P. optimus] d optimus ni f. in litura D quis om. L add. l 17 digamma] uel ae r digammae RK digammi L digammi G aeolici] r aeolice R aeolicae K aeolicae G 18 uel t om. R add. r uidentur in uidetur corr. H 19 uir*** (tus) R 20 aej e R dyptongan Rd dyptongum Dr ut que quis quae r ut quaeque R 21 sillaba — ut in marg. add. l pingue l et ex corr. r pinguae L 24 etiam] uero l 25 potestates in potestatis corr. L 26 De accidentibus litterarum et cur litterae non declinantur inscr. L De accidentibus litteris A de accidentibus litterarum in marg. d post nomen: figura potestas. Nomen om. H Accidunt igitur litterae tria nomen figura potestas. Nomen h 27 uelud H elementorum (ylemento-

Cambridge University Press

978-1-108-00637-8 - Grammatici Latini, Volume 2: Prisciani Institutionum Grammaticarum Libri I-XII

Edited by Heinrich Keil and Martin Hertz

Excerpt

[More information](#)

S

PRISCIANI INST.

p. 540 P.

p. 12—14 K.

torum nomina quam apud Latinos, sive | quod a barbaris inventa dicuntur, quod esse ostendit Varro in II de antiquitate literarum, docens lingua Chaldaeorum singularum nomina literarum ad earum formas esse facta et ex hoc certum fieri, eos esse primos auctores literarum, sive quod simplicia haec et stabilia esse debent quasi fundamentum omnis doctrinae immobile, sive quod nec aliter apud Latinos poterant esse, cum a suis vocibus vocales nominentur, semivocales vero in se desinant, mutae a se incipientes vocali terminentur, quas si fleetas, significatio quoque nominum una evanescit.

Vocales igitur, ut dictum est, per se prolatae nomen suum ostendunt, semivocales vero ab e incipientes et in se terminantes, absque x, quae ab i incipit per anastrophen Graeci nominis ξ̄, quia necesse fuit, cum sit semivocalis, a vocali incipere et in se terminare, quae novissime a Latinis assumpta post omnes ponitur literas, quibus Latinae dictiones egerint (quod autem ab i incipit eius nomen, ostendit etiam Servius in commento quod scribit in Donatum his verbis: semivocales sunt septem, quae ita proferuntur, ut inchoent ab e litera et desinent in naturalem sonum, ut cf, el, em, en, er, es, ix. sed ix ab i inschoat. id etiam Eutropius confirmat dicens: una duplex ix, quae ideo ab i incipit, quia apud Graecos in eandem desinit), mutae autem a se incipientes et in e vocalem desinentes, exceptis q et k, quarum altera in u, altera in a finit, sua conscientia nomina. h | enim aspirationis magis est nota.

rum G) nomina tam apud graecos LG apud graecos H 1 quod ^a barbaris Dd 2 verba quod esse — auctores literarum om. RADH in marg. add. d, in schedula ad § 2 laud. exhibet K, ut haec voc. et ipsa a cod. Rom. ibi laud. videantur affuisse, om. cdd.; ex L ed. Bondanum var. lect. II 13 p. 296, Watchius emendat. Livian. p. 172 sq. cf. Ritschelium de Varr. disc. libris p. 54 sq. mus. phil. IV p. 529 sq. 557 esse om. d post literarum: docens — literarum om. d 3 caldeorum GK 4 eos] eorum G simplitia hec A 5 et om. K immobile D immobile

G 7 disinant G dissinant K mutae L, qui in sqq. ubique fere mutus incipientes a se L 8 quas si] d quasi AD 9 evanescit una K 10 per se prolatae ut dictum est GL 11 et add. k quae sola ab GLK 12 anastrophem G apostrophem RAD [semiocalis] r semioculares R 13 terminare] GK terminari k uel terminari g a Latinis om. h 14 assumpta] r assumta R adassumpta ADH latine dictiones (dictiones r) R 15 huius GL Servius] r seruus R 16 scribit H scripsit GLK Donatum] r Donato R ueribit. A pertinent hacc Serviana ad Don. art. I 2, 2 p. 1736 P. 5 L.: ad nos vero non propagatus est nisi commentatorius Séravianus in Don. librum alterum, qui extat in gramm. vett. ed. Putsch. p. 1779 sqq; similia, sed non prorsus eadem, praebet Sergius in comm. in lib. I Donati p. 1828 P. sunt] inquit sunt GL 17 desinunt] r designant R disinunt GL dissinant K 18 f. l. m. n. r. s. x R x h Sed x RGdh Eutropius] auctor breviarii hist. R., quem praeter istum libellum 'nisi ἔλλαται' scripsisse tradidit Suidas s. v., cf. tamen G. I. Vossium de hist. Lat. II 8 p. 198 ed. alt. et Tzschuckium in Eutrop. p. 23 ed.

a. 1796 p. XIX ed. a. 1804 ix] ex corr. r x GLKh 20 eadem R eam GL eadem l disinit GL dissinit K mutae et sic in sqq. fere ubique K 21 uocalem e GLKh uocalem desinentes e ni f. H disinente GL 22 finit] desinit L disinit G confitunt A nomina ex omnia corr. R enim] autem GL 23 est magis GL

Cambridge University Press

978-1-108-00637-8 - Grammatici Latini, Volume 2: Prisciani Institutionum Grammaticarum Libri I-XII

Edited by Heinrich Keil and Martin Hertz

Excerpt

[More information](#)

LIBER I 7—10

9

p. 540. 41 P.

p. 14. 15 K.

Figurae accidunt quas videmus in singulis literis.

Potestas autem ipsa pronuntiatio, propter quam et figurae et nomina facta sunt. quidam addunt etiam ordinem, sed pars est potestatis literarum.

5 Ex his vocales dicuntur, quae per se voces perficiunt vel sine quibus vox literalis proferri non potest, unde et nomen hoc praeceipue sibi defendunt; ceterae enim, quae cum his proferuntur, consonantes appellantur. sunt igitur vocales numero quinque: a e i o u. utimur etiam y Graecorum causa || nominum.

10 Consonantium autem aliae sunt semivocales, aliae mutae: 9

Semivocales sunt, ut plerisque Latinorum placuit, septem: f l m n r s x; sed f multis modis ostenditur muta magis, de qua post docebimus. z quoque utimur in Graecis dictionibus. hae ergo [hoc est semivocales] quantum vincuntur a vocalibus, tantum superant mutas. ideo apud Graecos quidem omnes dictiones vel in vocales vel in semivocales, quae secundam habent euphoniam, desinunt, quam nos sonoritatem possumus dicere, apud Latinos autem ex maxima parte, non tamen omnes, inveniuntur enim quaedam etiam in mutas desinentes. ‘Semivocales’ autem sunt appellatae, quae plenam vocem non habent, ut ‘semideos’ et ‘semiviros’ appellamus, non qui dimidiam partem habent deorum vel virorum, sed qui pleni dii vel viri non sunt.

Reliquae sunt mutae, ut quibusdam videtur, numero novem: b c d g t h k p q t. et sunt qui non bene hoc nomen putant eas accepisse, cum hae quoque pars sint vocis. qui nesciunt, quod ad comparationem bene 23 sonantium ita sint nominatae, velut ‘informis’ dicitur mulier, non quae caret forma, sed quae male est formata, et ‘frigidum’ dicimus eum, qui non penitus expers est caloris, sed qui minimo hoc utitur: sic igitur etiam ‘mutas’, non quae omnino voce carent, sed quae exiguum partem vocis habent.

130 Vocales apud Latinos omnes sunt ancipites vel liquidae, hoc est quae facile modo produci modo corripi possunt, sicut etiam apud antiquissimos erant Graecorum ante inventionem η et ω, quibus inventis ε et ο, quae

2 De potestate litterarum *inscr. A et in marg. d* pronuntiatio] k pronuntio K 3 sed add. l 5 efficiunt GL vel] et GL et in ras. H 7 Caeterae Z Caetera R quae] d qui D proferuntur D 8 etiam] d autem etiam AD y uobi

cali DK 10 sunt aliae GL 12 post add. l diceimus A 13 dictionibus r dacionibus R 15 quidem om. GL 16 euphoniam A disinunt G dissinunt K posunius L 17 apud R ex add. l maxima ex G parte maxima K 18 enim] a etiam A disidentes G 19 quae] quia GL 20 dimidiad L demidiad K demidiad uel dimidiad G habent om. K 24 partes GLKh sint LKh comparationem D 25 uelud H imformis K non quae] a quae non A 26 est male G est om. L bis et ante male et post male add. l ct] et sic GL et sicut l 27 caloris] ak calores A coloris K qui minimo] quinimo A utitur uel cocitur GL igitur om. GL 28 mutas] g muttas vel muttas G uocis partem K 30 post uocales insertum sunt in k, quod infra om. K 31 apud] r apud R sunt omnes GL 31 facilae A 32 graecorum erant GLH in ras. et d

Cambridge University Press

978-1-108-00637-8 - Grammatici Latini, Volume 2: Prisciani Institutionum Grammaticarum Libri I-XII

Edited by Heinrich Keil and Martin Hertz

Excerpt

[More information](#)

10

PRISCIANI INST.

p. 541, 42 P.

p. 15, 16 K.

ante ancipites erant, remanerunt perpetuo breves, cum earum productarum loca possessa sint a supra dictis vocalibus semper longis.

11 Sunt etiam in consonantibus longae, ut puta duplices x et z: sicut enim longae vocales, sic hae quoque longam faciunt syllabam. sunt similiter ancipites vel liquidae, ut l r, quae modo longam modo brevem post mutas positae in eadem syllaba faciunt syllabam. his quidam addunt non irrationaliter m et n, quia || ipsae quoque communes faciunt syllabas post mutas positae, quod diversorum confirmatur auctoritate tam Graecorum quam Latinorum. Ovidius in X metamorphoseon:

Piscosamque Cnidon gravi | damque Amathunta metallis.
Euripides in Phoenissis:

† Ισότητ' ἔταξεν κάροιθμὸν διώροισεν.

Idem in eiusdem:

Ἄπωλόμεσθα, δύο κακὰ σπεύδεις, τέκνον.

invenitur tamen m etiam ante n positum, nec producens ante se vocalem more mutarum.

Kαλλίμαχος:

Τὼς μὲν ὁ Μνησάρχειος ἔφη ξένος, ὡδε συναῖνω.

ε et o] e et o RG H et ω e et o Dd 1 ante om. H perpetual] H cum Heidelb. (?) perpetue teste Lind.) nonnullisque aliis codd. Krehlianis perpetue Dr perpetuae RAGLK 2 possea G possea ex corr. l possessessa H sunt ADHGK longis] g longuis GLK. 3 De duplicitibus consonantibus inscr. L longae] d longae litterae D longuae ut pote GL ut pote Kh ἔ et ξ L post z add. y enim longuae vocales sic hae quoque longuam faciunt syllabam K 4 longuae G * longuam L longam faciunt om. R add. r faciunt longuam syllabam g 5 De liquidis litteris inscr. A anticipes velli quidae A 1 et r GKd longuam G 6 possitae G eadem] r aeadem R syllaba quidem faciunt D Hisdem addunt R quidam in marg. ascr. r quidam] d quidem D 7 irrationaliter RADH quia et ipsae G communem faciunt syllabam L 8 possitae G 9 Ovid. metam. X 531 10 Cnidon] d, et sic aliquot libri Ovid., Gnidon Ovid. rell. **non D Nigidon A cf. lib. II § 12 grauidamne v. l. libror. Ovid. amathunda R metallis in metallis corr. L 11 Eurip. Phoen. v. 542 Math. 552 Valck. cf. lib. II § 12 euripedes K Phoenissis] a phoenisis Ad phoenixis D phenissi G phenesi L 12 λούτης ἔταξε Euripides ιωτητατ &ta λ, en kaia πιοναδιοπικον R ιοτη. ΤΑΤ. ΕΤΑΞΕΝΚΑΙ ΑΡΙΟΜΟΝ ΔΙΩΠΙCΕΝ ΙCOTATEZEN KATAPIOMON ΔΙ*ΠΙCΕΝ sic ni f. in loco

N

I

I

passim corr. D **ote. TATENTAZEN KAI APIOMON DIAPECEN d OTE, TATNETA, ZEN KAI. APEMO DIAPICEN G om. L OTETA, ONHTA, ZEINK, APIOMON DIAPECEN sup. lin. add. versu Lat. quando mortalia uiuere et numerum diuisuit l ιCOTHATA. TNETTA. ΞENKATA. PIOMON. DIWPICEN. K ΗCOTATATEZEN spatio duarum lin. rel. om. sqq. usque ad τέκνον H

13 Idem] r ΔΕΜ R eisdem] d isdem D Eur. Phoen. v. 582 Math. 591 Valck. cf. lib. II l. l. 14 απωαομεσα A απολαμεσα K απωλομεσα (απολομειο)

Y

d) ΔΙΑ ΚΑΚΟΣΠΑΥΔΕ ΣΕΥC (hoc voc. in litura) TEKNON D απολαμεσα ΔΙΑΚΑΚΟΣΠΕΥΟΥΔΕΙC TEKNON G απωλομεσαι ΔΙΑ ΚΑΚΟΥC; ΠΑΙΔΕΥΣΕΙC; TEKNON in lac. a pr. m. relictum add. versu perisse propter malos corriges filios inseruit l σπεύδεις] απειC 15 In (Inuenitur g) tamen etiam i.m. G possitum G 16 mure A 17 Callimachus DHGLK in Altiois lib. I § 30, in tertio Altiois lib. II § 12, fragm. XXVII Bentl.

18 TOC DKL tac G ταC L MNHCAPXIOC A ΜNHCAPXIOC R MNECAPXIOC D ΤΗCΜΕΝΟΜΗCAPXI rell. om. H εφη R εφη GL ἔφη — συναινῶ om. D εφη XHNOC ΟΔΗCΥΝΑΥΝO d ξένος l ξ*NOC L συναινῶ l CYNAIN L CINAINW R CYNΔΙNW A verba sic TOCMEN, o, MNHC, APXEIOC, εφη, ΞENOC, ωΔΕ, CYNAINW divisa proprium (TOCMEN scil.!) mnemonic antiquus dicebat peregrinos hic proprium nomen (CYNAINW!)